

ประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู

โรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิศิษฐ์อำเภวยศศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ

EFFICIENCY IN THE ADMINISTRATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM OF BUENG KAN WISIT AMNUAYSILP KINDERGARTEN TEACHER BUENG KAN PROVINCE

พงศธร ทองจันทร์¹ ธนัตถ์ ยันต์ทอง² ณัฐภูมิรินทร์ ยศแก้ว³

นักศึกษา วิทยาลัยทองสุข¹ อาจารย์ วิทยาลัยทองสุข² อาจารย์ วิทยาลัยทองสุข³

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ในตะวัน กำท่อม :ntawan@hotmail.com

Phongsatorn Thongchan¹ Thanad Yanthong² Natthaphum Yoskaew³

Student at Thongsuk College¹ lecturer at Thongsuk College² lecturer at Thongsuk College³

วันที่รับบทความ (Received) 3 มีนาคม 2566

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 23 มีนาคม 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 30 เมษายน 2566

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อนำเสนอผู้บริหารเป็นแนวทางในการส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิศิษฐ์อำเภวยศศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ ศึกษาในขอบเขตเนื้อหา 5 ด้านได้แก่ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาการป้องกันและช่วยเหลือ การส่งต่อ โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิศิษฐ์อำเภวยศศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 27 คน อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 28 คน ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 32 คน มีประสบการณ์การทำงาน 10 – 20 ปี จำนวน 30 คน ประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิศิษฐ์อำเภวยศศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งต่อ รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการป้องกัน และช่วยเหลือด้านการคัดกรองนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายคน

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ/การบริหาร/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

The purpose of this study was to study the level of efficiency in the administration of the student support system. and to present the administrators as a guideline for promoting the system of caring and helping students at Bueng Kan Wisit Amnuaysilp Kindergarten School Bueng Kan Province Study in the scope of content in 5 areas, namely, getting to know individual students. student screening to promote development Prevention and referral

assistance classified by personal factors such as gender, age, education level. and work experience.

The population used in the study were teachers of Bueng Kan Wisit Amnuaysilp Kindergarten School. 50 people in Bueng Kan Province. The instrument used in the study was a questionnaire. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, and standard deviation.

The results of the study found that most of the respondents were female, 27 people under 30 years old, 28 people with bachelor's degree, 32 people, 30 people with 10-20 years of work experience. Efficiency in the administration of the student support system of Bueng Kanwisit Amnuaysilp Kindergarten School Teachers Bueng Kan Province Overall, it's at a high level. When classified by aspects, it was found that the first place was the negotiation aspect, and the second was the promotion and development aspect. Prevention and assistance in student screening and the final is the aspect of knowing each student

Keyword : Efficiency/ Administration/ Student support system

บทนำ

ปัจจุบันรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่จะต้องเติบโตไปเป็นกำลังสำคัญของชาติกำลังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสังคม กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสี่ยงและปัญหาของเยาวชนไทยในหลากหลายรูปแบบ เด็กและเยาวชนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต ซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 3-7) รัฐต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้านเพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาอาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขอันจะนำไปสู่เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาในเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษา ในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2560 : คำนำ)

เด็กและเยาวชนจำนวนมากได้รับผลกระทบจากปัญหาสภาพแวดล้อมในสังคม ปัญหาเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต แม้ครูและผู้ปกครองจะ ใช้ความปรารถนาดีในการดูแลเพียงใดก็ยังไม่สามารถทำให้เยาวชนปลอดภัยหรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ทั้งหมด ทั้งนี้จากการรวบรวมสถิติข้อมูลปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การหมกมุ่นกับคอมพิวเตอร์และเรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกมซึ่งนำไปสู่ความสูญเสียต่อตนเองและครอบครัว พฤติกรรมการแข่งรถมอเตอร์ไซด์ ปัญหาการทะเลาะวิวาท การรวมกลุ่มสร้างความวุ่นวายในชุมชน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและขาดการป้องกัน การใช้สารเสพติด และปัญหาความสัมพันธ์ทางครอบครัวและการขาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ สอดคล้องกับข้อมูลในโครงการวิจัยศักยภาพท้องถิ่นในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนระบุว่าสถานการณ์ความเสี่ยงของเด็กและเยาวชนรุนแรงและวิกฤติเพิ่มขึ้น มีความซับซ้อน เด็กและเยาวชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมอันตรายของสังคมจนน่าตกใจ เพศ ยาเสพติด ความรุนแรง วัตถุนิยม เชื่อมโยงในวิถีชีวิตและพฤติกรรมร่วม

สมัยที่เป็นตัวตนคนรุ่นใหม่ที่เกิดเคลื่อนตัวสู่อินเทอร์เน็ต ความหวังมากยิ่งขึ้น สายพานของสังคมพาเด็กไปสู่สังคมที่เต็มไปด้วยอภัยมุขบดบังความงามของคุณค่าดั้งเดิมที่มีอยู่ สำหรับโรงเรียนในสภาพปัจจุบันในเชิงโครงสร้างระบบการศึกษาแยกส่วนกับคุณภาพของผู้เรียน เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว โดดเรียนไม่สนใจ การเรียน มีสังคมนอกโรงเรียนกระตุ้น ยั่วให้เด็กออกจากระบบโรงเรียนมากขึ้น มีการมั่วสุมตามร้านเกม คาราโอเกะ ห้างสรรพสินค้า หอพัก บ้านเพื่อน ฯลฯ นอกจากนี้ ในเรื่องทักษะชีวิต สิทธิเด็ก ฯลฯ แทบไม่มีเวลาสอนในระบบหลักสูตรโรงเรียนแต่เป็นเพียงการสอดแทรก สอนเสริมหรือทำกิจกรรมเป็นครั้งคราวที่ไม่จริงจัง ขาดความต่อเนื่อง (สมพงษ์ จิตระดับ และ คณะ. 2550)

ทั้งนี้การคุ้มครองดูแลและแก้ไขส่งเสริมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการที่พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มีเจตนารมณ์ที่จะมุ่งเน้นให้สถานศึกษา จัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษา และฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง ตลอดจนเฝ้าระวังความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความประพฤติที่เหมาะสมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ในระบบโรงเรียนได้เริ่มมีการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยเริ่มในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา โดยกรมสามัญศึกษาร่วมกับกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมีขั้นตอนและกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจน และต่อมาเมื่อมีการปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้ามามีบทบาทรับผิดชอบในการจัดการศึกษาจึงได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกแห่งต้องมีการจัดทำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มี

ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักใน การดำเนินงาน นอกจากนี้ยังมีการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เป็นการส่งเสริมป้องกันและแก้ปัญหาเพื่อใช้ในการดำเนินการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ: 2550: 1 อ้างถึงในธิตินันดา สิงห์แก้ว. 2562: 2)นอกจากนี้ ครูต้องบูรณาการเนื้อหาความรู้และพัฒนาคุณภาพเด็กนักเรียนให้มีความพร้อมอย่าง เป็นองค์รวม โดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียน และแก้วิกฤตทางสังคม สถานศึกษาต้องจัดระบบงาน กิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความ ปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียน โดยการนำ กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม เด็ก นักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และดูแล โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากร ทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดี ในการดำเนินชีวิต (คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา.2563:2)

จากข้อมูลดังกล่าวผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษา เรื่องประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิศิษฐ์ อำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้การบริหารงานในด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถป้องกัน แก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียนได้อย่างครอบคลุมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนแต่ละคนมากยิ่งขึ้นเพื่อให้สามารถพัฒนาและช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการใน
บริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียน
อนุบาลบึงกาฬวิเศษอำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
2. เพื่อนำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาและเป็น
แนวทางในการส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
ครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิเศษอำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึง
กาฬ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
(Survey research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดย
แบบสอบถาม

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามระเบียบวิธี
การศึกษา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา
ที่กำหนดไว้ ผู้ศึกษากำหนดขั้นตอนการศึกษาไว้ 3
ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมวางแผนการ
ดำเนินงาน

ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล เอกสาร
ต่าง ๆ จากบทความ แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิเศษ
อำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เพื่อนำมาเขียนกรอบ
แนวคิด และเขียนโครงร่างของการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการ

สร้างแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์นิยาม
ศัพท์ แล้วจัดทำรายการสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่
ศึกษาจัดทำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำไปให้
ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบเที่ยงตรงในเนื้อหา
(Content Validity) แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับ
สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากร

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการศึกษา

รายงานผลการศึกษารูปผลและอภิปรายผล
การศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิเศษ

อำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เพื่อพิจารณาอนุมัติจบ
การศึกษาต่อไป

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียน
อนุบาลบึงกาฬวิเศษอำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
จำนวน 50 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
สำหรับการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับ
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือครูโรงเรียนอนุบาล
บึงกาฬวิเศษอำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ โดย
แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ
แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบ
เลือกตอบ (Check list) โดยมีคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วน
บุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่กำหนดไว้
คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการในบริหารงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึง
กาฬวิเศษอำเภอบึงกาฬ ใน 5 ด้าน
ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ด้านการคัด
กรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการป้องกัน
และช่วยเหลือ และด้านการส่งต่อมีลักษณะเป็น
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
ตามแนวประยุกต์ของลิเคอร์ท (Likert.1998.pp:145
อ้างถึงใน ในตะวัน กำหม่อม.2560:39) ซึ่งกำหนด
น้ำหนักคะแนน 5 ระดับดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ

เที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจน โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาลงความเห็นโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญ
แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่า
ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้อง

ให้คะแนน -1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อ
คำถามนั้นไม่สอดคล้อง

นำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการตรวจสอบเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่า IOC ที่ได้มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6–1.0 แสดงว่า ข้อคำถามมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือได้

2.2 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรต่อไป

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 50 ชุด เท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด มีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข ถึงผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

2. ดำเนินการส่งแบบสอบถามให้บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนโรงเรียน และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม–พฤศจิกายน พ.ศ. 2564

4. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืน มาตรวจดูความถูกต้องและสมบูรณ์ จากนั้นผู้ศึกษานำข้อมูลแบบสอบถามที่ได้และมีความสมบูรณ์ไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

2. ประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิทยศึกษ้อำนวยศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้ตามเกณฑ์ของ (ในตะวัน กำหอม.2560:39)) ดังนี้

คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง

ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง

ระดับการปฏิบัติมาก

คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง

ระดับการปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง

ระดับการปฏิบัติน้อย

คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง

ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิงจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 มีประสบการณ์การทำงาน 10 – 20 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ตามลำดับ

ประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิทยศึกษ้อำนวยศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการ

ส่งต่อรองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการป้องกันและช่วยเหลือด้านการคัดกรองนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายคนตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเรียนรายคน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน นักเรียน 17-25 คน/ครู 1 คน รองลงมา คือ โรงเรียนมีการรายงานผลการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการบันทึกผลข้อมูลนักเรียนรายบุคคลใน ความดูแลของครูที่ปรึกษาครบทุกคน โรงเรียนมีการจัดทำข้อมูลของนักเรียนถูกต้องชัดเจน เป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้ และอันดับสุดท้าย คือ โรงเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของ นักเรียนที่มีความสมบูรณ์ ตามลำดับ

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัด กิจกรรม รองลงมา คือโรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมและผลการประเมินพฤติกรรม เด็ก (SDQ) และผลการศึกษานักเรียนในวิธีการและเครื่องมือ อื่นๆหรือการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนโดยวิธีการที่หลากหลาย สามารถแยกกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาได้อย่างชัดเจน โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน และอันดับสุดท้าย คือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มีพฤติกรรมส่งเสริมที่เหมาะสม เช่นโฮมรูม และประชุมผู้ปกครองนักเรียน ตามลำดับ

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และนักเรียนกลุ่มมีปัญหา รองลงมา คือโรงเรียนมีการรายงานผลการจัดกิจกรรม โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมี

สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต และอันดับสุดท้าย คือโรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการ พัฒนาปรับปรุงตนเอง ตามลำดับ

4. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการให้คำปรึกษาและแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน รองลงมา คือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และนักเรียนกลุ่มมีปัญหา โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่ง ต่อไปรับการช่วยเหลือโรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นราย กรณีและอันดับสุดท้าย คือ โรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และ ติดตามผลนักเรียนตามลำดับ

5. ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมา คือ โรงเรียนมีกระบวนการขั้นตอนส่งต่อที่มีความชัดเจน โรงเรียนมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงความจำเป็นในการส่ง ต่อโรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียนและอันดับสุดท้าย คือโรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อ นักเรียนทั้งภายในและภายนอก ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬวิเศษรัฐอำนาจศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งต่อรองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการป้องกันและช่วยเหลือด้านการคัดกรองนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายคน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิวา ขุนชำนาญ(2564:56-57)การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับ มากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้ ดังนี้ คือ ด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการ ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิลลา(2564:78)การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ตามความคิดเห็น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการคัดกรอง นักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการ ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการ ส่งต่อนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถ อภิปรายผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1.ด้านการรู้จักนักเรียนเรียนรายคน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนตาม เกณฑ์มาตรฐาน นักเรียน 17-25 คน/ครู 1 คน รองลงมา คือ โรงเรียนมีการรายงานผลการศึกษา นักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการบันทึกผลข้อมูล นักเรียนรายบุคคลใน ความดูแลของครูที่ปรึกษารับทุก คน โรงเรียนมีการจัดทำข้อมูลของนักเรียนถูกต้อง ชัดเจน เป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้ และอันดับ สุดท้าย คือ โรงเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ของ นักเรียนที่มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กรดา มลิลลา(2564:78)ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคลโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำ ทะเบียนนักเรียนประจำชั้นจากทะเบียน สะสมและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการตรวจ เยี่ยมบ้านนักเรียนประจำชั้น และการสัมภาษณ์นักเรียน เกี่ยวกับข้อมูลครอบครัว เศรษฐกิจ สุขภาพและ ความสามารถพิเศษ และการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ครอบครัวของนักเรียนจาก ผู้ปกครองนักเรียน ตามลำดับ

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการ จัด กิจกรรม รองลงมา คือโรงเรียนมีการใช้ระเบียบ สะสมและผลการประเมินพฤติกรรม เด็ก (SDQ) และ ผลการศึกษานักเรียนในวิธีการและเครื่องมือ อื่นๆหรือ การคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียน โดยวิธีการที่หลากหลาย สามารถแยกกลุ่มปกติ และ กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาได้อย่างชัดเจน โรงเรียนมีการบันทึก และรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนเป็น ภาพรวมของโรงเรียน และอันดับสุดท้าย คือโรงเรียนมี การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มี พฤติกรรมส่งเสริมที่เหมาะสม เช่นโฮมรูม และประชุม ผู้ปกครองนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรดา มลิลลา(2564:78)ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการ ศึกษาเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนระดับโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานแก่ ครูในการ คัดกรองนักเรียน และการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูล ของเพื่อนนักเรียน และ การคัดกรองนักเรียนจากข้อมูล ของครูตามลำดับ

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหของนักเรียนกลุ่ม ปกติ กลุ่มเสี่ยง และนักเรียนกลุ่มมีปัญหา รองลงมา คือ โรงเรียนมีการรายงานผลการจัดกิจกรรม โรงเรียนมีการ

จัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต และอันดับสุดท้าย คือ โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการพัฒนาปรับปรุงตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรดา มลิตา(2564:78)ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด รองลงมา ได้แก่ การประเมินผลการจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละระดับชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และการจัดนิทรรศการหรือป้ายนิเทศเกี่ยวกับวันสำคัญ และการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวันของนักเรียนในขณะที่มี กิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ

4. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการให้คำปรึกษาและแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน รองลงมา คือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแก้ไข ปัญหาของนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และนักเรียนกลุ่มมีปัญหา โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่ง ต่อไปรับการช่วยเหลือโรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นราย กรณี และอันดับสุดท้าย คือ โรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และ ติดตามผลนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรดา มลิตา(2564:78)ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือจัดนักเรียนเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม รองลงมา ได้แก่ นำนักเรียนในประจำชั้นไปร่วมทำบุญที่ วัดในวันสำคัญ และจัดบรรยายภาคภายในโรงเรียนให้ร่มรื่น น่าอยู่ และห่างไกลสารเสพติด จัดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในการเข้าแถวเคารพธงชาติการจัดกิจกรรมใน ชั้นเรียนที่ส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล และการประเมินผลในการ

ดำเนินงานป้องกันและ แก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนตามลำดับ

5. ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมา คือ โรงเรียนมีกระบวนการขั้นตอนส่งต่อที่มีความชัดเจน โรงเรียนมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงความจำเป็นในการส่ง ต่อโรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือโรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อ นักเรียนทั้งภายใน และภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรดา มลิตา (2564:78)ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสรุปผลการดำเนินการส่งต่อนักเรียนของโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการส่งต่อนักเรียนที่มี ปัญหาเรื่องพฤติกรรม และการเยี่ยมและให้กำลังใจแก่นักเรียนที่มีปัญหา และการส่งต่อนักเรียน ของครูที่ปรึกษาไปยังครูอื่น ภายในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูฝ่ายปกครอง หรือครูอื่น ๆ ที่เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

ประสิทธิภาพการในบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลบึงกาฬพิศษุ์ อำนวยศิลป์ จังหวัดบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งต่อรองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการป้องกันและช่วยเหลือด้านการคัดกรองนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายคน

1.ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายคน

1. โรงเรียนควรมีการจัดทำข้อมูลของนักเรียนถูกต้อง ชัดเจน เป็นปัจจุบันสามารถอ้างอิงได้

2. โรงเรียนควรมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของ นักเรียนที่มีความสมบูรณ์ด้านการคัดกรองนักเรียน

1. โรงเรียนควรมีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน

2. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มี พฤติกรรมส่งเสริมที่เหมาะสม เช่น โยมรูม และประชุม ผู้ปกครองนักเรียน

ด้านการส่งเสริมและพัฒนา

1. โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต

2. โรงเรียน ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการ พัฒนาปรับปรุงตนเอง

ด้านการป้องกันและช่วยเหลือ

1. โรงเรียนควรมีการประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นราย กรณี

2. โรงเรียนควรมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และ ติดตามผลนักเรียน

ด้านการส่งต่อ

1. โรงเรียนควรมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน

2. โรงเรียนควรมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อ นักเรียนทั้งภายในและภายนอก

บรรณานุกรม

กรดา มลิลลา. (2564). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*

คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็ก นักเรียนของสถานศึกษา. (2563). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558).

แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579.

กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

ในตะวัน กำหอม. (2560). *การวิจัยทางการศึกษา. เล่ม*

2.โรงพิมพ์ทีคอม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยาลัยทองสุข

(2559). การบริหารทรัพยากรทาง

การศึกษา. เล่ม1โรงพิมพ์ทีคอม จังหวัดมหาสารคาม.วิทยาลัยทองสุข

ธิดินัดดา สิงห์แก้ว.(2562). *การพัฒนาแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA:*

กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัย

โครงการศึกษาวิจัยศักยภาพท้องถิ่นในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิวา ขุนชำนาญ. (2564). *การบริหารจัดการระบบการ*

ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา

สงขลา เขต 1. หลักสูตรปริญญาศึกษา

ศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา.มหาวิทยาลัยหาดใหญ่